

SZAKMAI BESZÁMOLÓ
TOLDISOK KÖLTŐK, ÍRÓK, FEJEDELMEK NYOMÁBAN ERDÉLYBEN
HAT-KP-1-2022/1-001202

A KAPOSVÁRI KODÁLY ZOLTÁN KÖZPONTI ÁLTALÁNOS ISKOLA
TOLDI LAKÓTELEPI TAGISKOLÁJA
DIÁKJAINAK TANULMÁNYI KIRÁNDULÁSA
A HATÁRTALANUL PÁLYÁZATI PROGRAM KERETÉBEN.

2023. JÚNIUS 5-9.

Előszó

A Határtalanul Program célja a magyar-magyar kapcsolatok építése, személyes kapcsolatok kialakítása, elmélyítése. A program a nemzetpolitikai célt fordítja le konkrét tapasztalatokra, azaz a Határtalanul a nemzeti összetartozás operatív programja.

A program keretében magyarországi iskolák tanulói az állam támogatásával osztálykiránduláson vesznek részt a szomszédos országok magyarlakta területein, így személyes tapasztalásokat szereznek a külföldi magyarságról.

Az utazáshoz brosrát készítettünk, amelyben mottóul és intelemként az alábbi olvasható:

„Minden egyes pillanat az élet mozaikköve - világos és sötét, színes vagy kopott, arany vagy ébenfekete. És ahogy a mozaikot is csak egész képként a távrolról szemléljük, és csak ritkán vesszük szemügyre egyenként a művészen egymás mellé rakott kövecskéket, ugyanúgy nem látjuk a pillanatot sem, melynek mindent köszönhetünk. Amit életnek nevezünk, az végül is nem más, mint számtalan pillanat gyűjteménye.”

Kérlek legyél aktív, akarj mindent látni, megérteni, átélni! Hallgasd meg, aki nektek mesél, figyelj azokra, aki körülötted vannak. Gűjtsd elmédbe és szívedbe a mozaikokat, legyél Toldis, legyél magyar, így szeretünk Téged!

Tanulmányi kirándulásunkat rengeteg beszélgetés és komoly előkészítő munka előzte meg. Magyar irodalom, etika és osztályfőnöki órán az irodalmi vonatkozásokat beszéltük meg, projekt keretében közös versmondásra készültünk, majd egyéni feladatok vállalására került sor. Történelem-, földrajz- és biológiaórán a természeti táj és a történelmi gyökerek felidézése történt. Az előkészületek részeként minden útitársunknak készítettünk egy-egy brosrát, benne összefoglalókkal, játékos feladatokkal, rejtvényekkel és komoly feladatokkal. A kaposvári Trianon emlékműnél főhajtással tisztelegtünk. Szülők, gyerekek, kísérőtanárok együttes részvételével esti értekezletet tartottunk, amelyen minden kérdésre választ kaptunk az utazási iroda vezetőjétől.

Az erdélyi utazásunk első napján egy hosszadalmas út után megérkeztünk Nagyváradra. Itt meglátogattuk az egyik legjelentősebb templomot, a Nagyváradai Római Katolikus Székesegyházat. Az épületbe belépve gyönyörű festményekeket láttunk a falakon és a mennyezeten. A székesegyházból kilépve megtekintettük a Kanonok sort, majd tovább indultunk a Fekete Sas Szállodához. A szálloda épülete szecessziós stílusban épült, ma már műemlékként tartják számon. Csucsán terveztük, hogy az Ady emlékszobát megnézzük, de sajnos nem volt rá lehetőségünk. Úton Kolozsvár felé rövid pihenőt tartottunk a Király-hágónál, Erdély kapujánál. A kolozsvári városnézés kiemelt céljai a Szent Mihály templom, a Piaristák temploma, a Fadrusz szoborcsoport. Megfigyelhettünk ezzel együtt különböző építészeti jellegzetességeket, így például a kolozsvári Opera eklektikus épületét is. Szállásunk és étkezésünk Gyalun, a Villa Gong panzióban volt. Vacsora után felidéztük az első nap élményeit, és vártuk a ránk váró továbbiakat.

A második napon, a reggelit követően a Tordai-hasadék felé vettük az utunkat. Szerencsére gyönyörű időnk volt, így hosszabb gyalogtúrát tehetünk a festői szépségű tájban. A kirándulás következő állomása a szovátai Medve-tó. Megérkezve csodálatos látvány tárult elénk! A csoporttal rövid sétát tettünk a tó mentén, felidéztük a Maros megye „koronaékszerének” nevezett fürdő gyógyhatását és a fürdőhely gyógytavainak érdekességeit. Miután kigyönyörködtünk magunkat, visszasétáltunk a buszunkhoz, és Parajd felé indultunk. A régi sóbányában sok érdekes dolgot láttunk, és emléktárgyakat is vásároltunk. Ezután elmehettünk egy sófeldolgozó telepre is, ahol bemutatták nekünk: „hogyan kerül a só az asztalra”. Mivel az idő estefelé járt, így esti szállásunk felé vettük az irányt, hiszen másnap újabb élmények és sok-sok kilométer várt ránk. Szállásunk és étkezésünk Korondon a Bernadett panzióban volt. A kellemes vacsoránál elbeszélgettünk a napról, majd az est hátralévő részét az udvaron játékkal töltöttük.

A harmadik napon az ébredést és a reggelit követően a Békás-szorosba látogattunk, megcsodálva a természet erdélyi mesevilágát. A sziklák, a csodálatos zöld növények, a sziklákról lefutó vízi csobogók varázslatos látványa mindenkit lenyűgözött. Sétánk következő állomása a Gyilkos-tó megtekintése volt. Egy kisebb csoporttal tókerülő túrára indultunk, a csoport nagyobb része pihenéssel és feltöltődéssel töltötte ezt az időt. A kisebb ajándéktárgyak és kürtöskalácsok beszerzése után utunkat rövid időre megszakítottuk: a madéfalvai névtelen áldozatoknak állított emlékmű előtt tisztelegtünk. A busszal továbbhaladva kipihentük magunkat, mielőtt a csíksomlyói kegytemplomhoz értünk. Itt felidéztük a világhírű székely település legjelentősebb eseményét: a csíksomlyói pünkösdi búcsút, amelyről tudjuk, az összmagyarság legfontosabb keresztény találkozója. Különös érzés volt elképzelni a helyszínen, hogy Csíksomlyó évente több százezer látogatónak a zarándokhelye, és ennek picit most mi is részesei lehetünk, még ha a búcsú után pár nappal is.

A kegytemplom csodálatos épületét, kegytárgyait, szobrait, és a híres szárnyas oltárt is közelről szemügyre vettük. Utunk következő állomása Farkaslaka település volt. Itt a tisztelet és a megemlékezés koszorúját helyeztük el a Székelyföld és a székely irodalom legnagyobb alakjának, Tamási Áronnak a sírján. A megemlékezést követően továbbutaztunk Szejkefürdőre, ahol székelykapuk hosszú során át jutottunk el Orbán Balázsnak, a Székelyföld leírójának síremlékéhez.. Fáradtan érkeztünk szállásunkra, amely a harmadik napon is Korondon, a Bernadett panzióban volt. A vacsoránál és azt követően mindenki felidézte a nap legjobb élményeit.

A negyedi napi ébredésünket követően látogatást tettünk Székelyderzszen, az Erődtemplomban. A középkori templom gótikus stílusban épült műemlék épület. Az épület belső falát a Szent László legendát megörökítő freskósorozat díszíti. A templomot téglalap alakú sarokbástyás erőd övezi, mely a védelemre szolgált. A templomban tett látogatásunkat követően újra útnak indultunk Fehéregyházára, ahol a reformkor egyik legnagyobb költőjének, Petőfi Sándor életének utolsó napjait idéztük fel. Iskolai csoportunk ezen a helyszínen adta elő az otthoni felkészülés során összeállított Petőfi-verset, majd főhajtás mellett koszorút helyezett el a hősi halált halt költőnk feltételezett halálának helyszínén. Utunk folytatásaként betértünk Segesvárra, mely 1999 óta a világörökség része, az UNESCO által védett város. Fantasztikus élmény volt Erdély legfestőibb középkori várnegyedének falai között sétálni. A meredek helyek, az erdővel borított dombok környezetéből kiemelkedő vár lenyűgöző látványt nyújtott. A város szimbóluma az óratorony, amely a város minden részéből látható. A sűrű program közepette lehetőségünk nyílt egy finom fagyalt kíséretében egy rövid sétára és emléktárgyak beszerzésére. A diáklépcső megmászásával az utolsó energiáink is levezetésre kerültek. A negyedik nap fáradságos és élményekkel teli kilométerei után szállásunkon, a csernakeresztúri Nisztor panzióban merítettünk erőt az utolsó nap kihívásaira.

Utunk utolsó napján Vajdahunyd felé vettük az irányt. Az impozáns várat végigbarangolva testközelből láthattuk az egykori kinzőeszközöket, fegyvereket, viseletet. A gótikus lovagtermet éppen restaurálták, de így is megfigyelhettük a kéthajós építészeti stílus szépségét. A várkapolna, a Mátyás- loggia, a várba közvetlenül vezető fahíd, csak néhány emlékezetes kép, melyet már őrzünk magunkban. Ráadásaként a vártoronyból kinézve csodálatos látvány tárult elénk. Hosszabban időzhettünk a falak között, mégis, mikor indulnunk kellett tovább, szívünk szerint még maradtunk volna. Az biztos, hogy megértettük, miért nevezte Mikszáth Kálmán a várkastélyt „a várak királyának”. Lépteinket szaporázva ismét buszra szálltunk, hogy Déva várát is szemügyre vehessük. Tartalmas utunk befejező állomását elhagyva az országhatár felé vettük az irányt, mely út hosszú kilométereit fogyasztva egyre közelebb kerültünk a szűkebb hazánkhoz, Somogyhoz, majd a kora esti órákban megérkeztünk Kaposvárra.

Az utazás élményeiről, a látottakról, tapasztaltakról sokat meséltünk, és alkalmunk volt a 6. évfolyamos diákoknak is élménybeszámolót tartani. Ehhez úti élményeinkből, az ott gyűjtött broszúrákból és saját alkotásainkból kiállítást készítettünk iskolánk aulájába. Reméljük, hogy rájuk is hasonló élménydús utazás vár!

